

Yar Edeple Susan Ahu Zar Ağlar

— Yazan Adam · 08 Temmuz 2014

Yar, vakitsiz haykırışlar var
Bilmem ki bu çığlığı kim duyar
Yüreęi yanan, gözlerinden kan akan
Sabrı dağları aşan, edeple susan ahu zar ağlar

Bakma, aldırmayan kişilere
Bir gör dert başlarına düşünce
Çırpınır durur, güya kendi kendine
İmdat edecek yar bekler, bu acım dinsin diye

İnsan olan can, erdemli yaşar
Beşer ise nefsi temayülüne bakar
Cehalet vasfıysa her can ondan korkar
Hesapsız akıl, her dostun balını belaya sokar

Gönlün ne çekiyorsa önce anla
Düşle ve düşün, hesapsız davranma
Ruh ve kalp irfanla, marifetle yaşar unutma
Nefs, hiçbir an tatmin olmaz avunup aldanma

Hoca neden kürsüden bağırıyor
İşitme engelli var, duymuyorlar sanıyor
Yetmiyor, hoparlörü sonuna kadar açıyor
Ne anlatıyor, kim anlıyor, inanın kimse bilmiyor

Öğretmen ve hocaların hastalığı var
Hangi meclise gitse, kiminle görüşse açığa çıkar
Muhatabı öğrenci ve kursiyer olarak dikkate alır
İnsanın ruhi ve zihni yapısını düşünmeden anlatır

Kadılık sanki dedesinden tebarüz etmiş
Zavallı ne irade ve ne de tercih hakkı tanır
Kul olan edep ve nezaketi dikkate alarak davranır
Hakikati yaşamayan ise sıfat kazanmak için çırpınır

Ne hikmetse bir nedenle hiddetlenmiřtim
Refikama kızmak içinde adeta o an bilenmiřtim
Arkasından nazar ettim, düşledim, düşündüm sonra
Nazarı sineme yönelttim, Refikamdan o an edep ettim

Kul önce kendine bakmalı, huy bu diye avunmamalı
Mizaç sonradan edinilen, kazanılan huy, davranışlardır
İnsan geliştikçe, tekâmül ettikçe irfanla farkında lığa ulaşır
Kul olmak, hařyet içinde bulunmak hassasiyetiyle buluşur

Mustafa Cilasun